

Τι είναι το Θεοτοκάριο και τι συμβαίνει σε αυτόν που το διαβάζει;

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Θεοτοκάριο: «Να διαβάζεις κάθε μέρα το Θεοτοκάριο. Αυτό θα σε βοηθήσει πολύ να αγαπήσεις την Παναγία. Και να δεις η Παναγία μετά! Θα σου δώσει μεγάλη παρηγοριά»!

Τὸ Θεοτοκάριον εἶναι μοναχικὸ βιβλίο, τὸ ὁποῖο περιέχει κανόνες πρὸς τιμὴν τῆς Θεοτόκου σὲ ὅλους τοὺς ἡχους, διαφόρων ὑμνογράφων, οἱ ὁποῖοι ψάλλονται στὰ μοναστήρια ἀπὸ εὐλάβεια πρὸς τὴν Παναγία.

Χρήση τοῦ Θεοτοκαρίου στὸν κόσμο γίνεται κυρίως τὴν περίοδο τῆς μεγάλης Σαρακοστῆς(ἀπὸ τὴν β' ἔβδομάδα τῶν νηστειῶν καὶ ἐντεῦθεν), ὅπότε καὶ χρησιμοποιεῖται στὴν ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου.

Ο πατήρ Παΐσιος ἐλεγε σε κάποια Μοναχή: «Να διαβάζεις κάθε μέρα το Θεοτοκάριο. Αυτό θα σε βοηθήσει πολύ να αγαπήσεις την Παναγία. Και να δεις η Παναγία μετά! Θα σου δώσει μεγάλη παρηγοριά!»

«Και πότε να διαβάζω το Θεοτοκάριο», τὸν ρώτησε αυτή η Μοναχή. «Το βράδυ ή το πρωΐ;».

«Καλύτερα τις πρωινές ώρες της απήντησε ο Γέροντας, ώστε αυτά που διαβάζεις, να τα έχεις στο νου σου όλη την ημέρα. Το Θεοτοκάριο πολύ βοηθάει. Θερμαίνεται η καρδιά και συγκινείται».

Και μνημόνευε ο ἄγιος Γέροντας Παΐσιος τὸν Αγιορείτη παπα-Κύριλλο, τὸν Ηγούμενο της Μονῆς Κουλτουμουσίου, που δεν μπορούσε να συγκρατηθεί από τους

λυγμούς και τα δάκρυα, όταν διάβαζε το Θεοτοκάριο!

Αυτό που κυρίως έκανε γνωστό τον Άγιο Νικόδημο ως θεοτοκόφιλο συγγραφέα είναι το γνωστό συλλεκτικό έργο «Θεοτοκάριο», το οποίο από την εποχή του Αγίου Νικοδήμου έχει εισαχθή προς χρήση στην λατρεία ιδιαίτερα στις μονές του Αγίου Όρους. Στο έργο αυτό ο Άγιος έχει συγκεντρώσει εξηνταδύο κανόνες (62) εικοσιδύο (22) μεγάλων υμνογράφων, στους οποίους μάλιστα, δίδει ωραίους χαρακτηρισμούς:

«Λέγω δη Ανδρέας ο Κρήτης, ο αρχηγός των μελωδών και κύκνος της Εκκλησίας ο λιγυρόφωνος. Ιωάννης ο Δαμασκηνός, η μουσικωτάτη και γλυκύφωνος του Χριστού αηδών.

Θεοφάνης Νικαίας ο Γραπτός, ο ηδύλαλος και ωδικώτατος κόττυφος. Ιωσήφ Υμνογράφος, η πολύφωνος, και τορόφωνος των πιστών χελιδών». Συνεχίζει για τους είκοσι δύο υμνογράφους να βρίσκει παρόμοιους χαρακτηρισμούς.

Σχετικά με το «Θεοτοκάριο» υπάρχει μία συγκινητική σύσταση προς τον π. Θεόκλητο του γνωστού Γέροντος Αθανασίου του Ιβηρίτου, μεγάλου λάτρη και υμνητή της Παναγίας μας, ο οποίος επί πολλά έτη διετέλεσε βιβλιοθηκάριος της Ι. Μονής των Ιβήρων. Του γράφει τα εξής ο Γέροντας Αθανάσιος:

«Να αφήσεις ένα Χαιρετισμόν από τους τρεις και να εισαγάγης το Θεοτοκάριον καθ' ημέραν. Θα ευαρεστήσης τη Δεσποίνη και τω συλλέκτη Αγίω Νικοδήμω. Πρόσεξε την σκέψιν ταύτην, που μου επήλθεν εν στιγμῇ αναγνώσεως του Θεοτοκαρίου.

Οι Χαιρετισμοί και το Θεοτοκάριον, ο ουρανός και η γη να παρέλθουν, αυτά όμως να μη λείψουν καμμίαν ημέραν του έτους».

Ο ἄγιος Νεκτάριος, πού μέ τή Χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ τήν ἀγιότητά του εἴλκυσε στούς καιρούς μας τήν ἀγάπη, τήν τιμή καὶ τήν εὐλάβεια ὅλων τῶν Ὀρθοδόξων, ἢταν καὶ πολυγραφώτατος συγγραφεύς. Τό ἀγιασμένο πνεῦμα του μᾶς ἄφησε συγγράμματα θεολογικά, δογματικά, λειτουργικά καὶ οἰκοδομητικά, πού κυκλοφοροῦν καὶ μελετῶνται ἀπό πολλούς πιστούς.

Συγχρόνως εἶχε καὶ χάρισμα ποιητικό, ύμνογραφικό καὶ ἀνύμνησε μέ αύτό πρό πάντων τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, τήν ὅποία ἴδιαιτέρως εὐλαβεῖτο.

Συνέθεσε πολλούς ύμνους καὶ ὡδές πρός τήν Ἀειπάρθενον, πού ἀπετέλεσαν μιά ώραία συλλογή μέ τίτλο «Θεοτοκάριον». Στήν εἰσαγωγή αύτοῦ τοῦ βιβλίου ἀναφέρει ὁ Ἰδιος ὅτι οἱ ύμνοι του αύτοί εἶναι ἔκφρασι τῆς εὐγνωμοσύνης του πρός

τήν Παναγία.

«Ἐποίησα ὡδάς τινας καὶ ὕμνους πρός αἴνεσιν καὶ ἀνύμνησιν τῆς Παναγίας Μητρός τοῦ Κυρίου, τῆς Γοργοεπηκόου καὶ ταχείας εἰς ἀντίληψιν, βοήθειαν καὶ προστασίαν τῶν ἐπικαλουμένων αὐτήν, καὶ πρός ἔκφρασιν τῆς Ἀπείρου πρός αὐτήν εὔγνωμοσύνης μου διά τάς πολλάς πρός ἐμέ Αὐτῆς εὔεργεσίας».

Στίς Ὁδές καὶ στούς Ὅμνους αύτούς ἀπευθύνεται ὁ Ἅγιος μέ θερμό καὶ προσωπικό τρόπο πρός τήν Θεοτόκο καὶ καταφεύγει μέ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη στήν Χάρι της.

«Παναγία μου, Δέσποιν’ ἐπάκουσον,
εἰς τήν Σήν παρρησίαν ἐπήλπισα»,
λέγει στήν Α΄ Ὁδή. Καὶ στόν Ζ΄ Ὅμνο προσθέτει·
«Δέσποινά μου Θεοτόκε,
ἡ ἐλπίς μου, ἡ ἰσχύς μου,
ἡ θερμή μου προστασία
σκέπη καὶ καταφυγή μου...».

Ωρισμένοι ἀπό τούς ὕμνους τοῦ Ἅγίου, ὅπως ὁ πασίγνωστος καὶ κοσμαγάπητος «Ἄγνη Παρθένε», μελοποιήθηκαν καὶ ψάλλονται καὶ εύφραίνουν τήν καρδιά μας.

“Ολοι δέ γενικά οἱ ὕμνοι τοῦ «Θεοτοκαρίου» του βοηθοῦν στίς προσευχές μας καὶ στήν ἔκφρασι τῆς τιμῆς μας πρός τήν Θεομήτορα.

Πηγή: iellada.gr